

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/237/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912209190
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5912209190.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa: E. B., nar. X.X.XXXX, bytom A. XXX, proti odporcovi: M. C., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX, zast. JUDr. Pavlom Baďom, advokátom, so sídlom S., K. J. XXXX/X, o zaplatenie 269,10 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 5C/3/2013-36 zo dňa 21.2.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Ružomberok zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 269,10 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň mu priznal náhradu trov konania vo výške 16,50 eur. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 420, § 442 Občianskeho zákonníka, resp. ustanovenia zák. č. 8/2000 Z.z., keď konštatoval, že odporca porušil právnu povinnosť, keď úderom päťou pravej ruky po čelnom skle motorového vozidla ev. č. RK 539 BI spôsobil rozbitie skla a škodu v súvislosti s jeho opravou (výmenou) vo výške 269,10 eur. Konanie odporcu bolo prejednávané pred Okresným súdom Ružomberok aj v trestnom konaní sp.zn. 8T/51/2012, kde bol však spod obžaloby oslobodený s odôvodnením, že skutok sa stal, avšak nie je trestným činom z dôvodu chýbajúcich subjektívnych znakov skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci. V tomto konaní bol navrhovateľ odkázaný s nárokom na náhradu škody na občiansko-právne konanie. Súd ďalej vychádzal z konania o prejednaní priestupku Okresným dopravným inšpektorátom Ružomberok zo dňa 24.9.2011, keď šetrenie skutku, pri ktorom došlo k poškodeniu osobného motorového vozidla navrhovateľa, bolo ukončené ako vznik škodovej udalosti, o čom bol spísaný záznam, podpísaný účastníkmi a zároveň bol odporca postihnutý za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. k) zák. č. 372/1990 Zb. uložením sankcie a to napomenutím. V čase vzniku škodovej udalosti bol u odporcu zistený alkohol 0,88 mg/l. Prvostupňový súd tak ustálil, že boli naplnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, keď odporca aktívnym konaním (úderom pravej ruky) poškodil čelné sklo osobného motorového vozidla patriaceho navrhovateľovi a v príčinnej súvislosti tak spôsobil škodu, na odstránenie ktorej vynaložil navrhovateľ náklady vo výške 269,10 eur. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a náhradu priznal navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi v konaní.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu, odvolanie odporca. Dôvodil tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. d), f) O.s.p.). Odvolateľ prvostupňovému súdu vyčítal, že vychádzal najmä z rozsudku súdu vydaného v trestnom konaní pod sp.zn. 8T/51/2012, ktorým však bol odporca spod obžaloby oslobodený. Zistené

bolo, že skutok nie je trestným činom. Prvostupňový súd však je viazaný len výrokom a nie odôvodnením trestného rozsudku. V konaní o náhradu škody nebolo vykonané žiadne dokazovanie, ktorého sa odporca osobne alebo prostredníctvom právneho zástupcu dožadoval. Odvolateľ spochybnil správnosť postupu policajtov, ktorí boli privolaní na miesto, kde malo dôjsť ku skutku, keď vzniknutú situáciu riešili len ako škodovú udalosť a nie dopravnú nehodu, nakoľko bolo zrejmé, že odporca bol zranený a po druhé nemal byť sankcionovaný za priestupok ako účastník cestnej premávky, pretože stál mimo cesty a účastníkom nebol. Podľa jeho názoru ku škode došlo tým, že vodička motorového vozidla náhle vybočila zo smeru jazdy a smerovala na neho, pričom v poslednej chvíli v snahe vyhnúť sa čelnému stretu s týmto vozidlom odskočil, dostal sa do predklonu s predpaženou pravou rukou, ktorú mu idúce auto zachytilo, poranilo a tak došlo k rozbitiu čelného skla. Podpis na zázname zo dňa 21.9.2011 urobil v stave značného stresu po dopravnej nehode a myslel si, že podpisuje záznam o šetrení dopravnej nehody k ďalšiemu konaniu. Z uvedených dôvodov žiadal, aby rozsudok prvostupňového súdu bol zmenený a návrh zamietnutý, resp. zrušený a vec vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov celého konania.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ. Uviedol, že rešpektuje rozhodnutie súdu ako aj dôvody záverov rozsudku trestného konania, kde bolo skonštatované, že skutok nie je trestným činom. V konaní sa dožadoval len náhrady škody, ktorú zapríčinil svojim konaním odporca. Prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie, navyše odporca spochybňuje celkový priebeh či už okolností, za ktorých došlo k rozbitiu skla na motorovom vozidle, ako aj priebeh okolností po príchode policajtov na miesto, ktorí šetrili, ako sa skutok stal. Aj z výpovede svedka C. vyplynulo, že odporca zdvihol ruku ako keby sa zdravil a buchol po čelnom skle B.. Na miesto boli privolaní príslušníci policajného zboru, následne aj výjazd z dopravného inšpektorátu. Na mieste boli preverované tvrdenia odporcu aj vodičky motorového vozidla, pričom nebolo zistené, že by vozidlo vybočilo mimo vozovku, naopak odporca súhlasil s tým, že škodu bez problémov uhradí a je si plne vedomí svojho konania. Preto nedostal žiadnu blokovú pokutu, ale iba napomenutie od policajta z dopravného inšpektorátu. Podľa jeho názoru prvostupňový súd riadne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. Navrhol preto, aby rozsudok prvostupňového súdu bol potvrdený.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu v súlade s ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Z vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom, ako aj z celého spisového materiálu mal i odvolací súd preukázané, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia škody, ktorá mala vzniknúť dňa 24.9.2011 okolo 20.30 hod., keď odporca stojaci pred svojim rodinným domom na okraji chodníka miestnej komunikácie udrel päťou pravej ruky po čelnom skle popri ňom prechádzajúce osobné motorové vozidlo Škoda Octavia ev.č. RK 539 BI, následkom čoho došlo k rozbitiu čelného skla a spôsobeniu škody vo výške 269,10 eur. Privolaní boli príslušníci policajného zboru, následne príslušník dopravného inšpektorátu, ktorý riešil vzniknutú dopravnú nehodu ako škodovú udalosť. Spísaný bol záznam o škodovej udalosti, ktorý účastníci podpísali a zároveň bol odporca postihnutý za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona o priestupkoch pre porušenie § 3 ods. 2 písm. a) zák. č. 8/2009 a uložená mu bola sankcia napomenutím. Vo veci sa viedlo aj trestné konanie pre trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, pričom rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 8T/51/2012-158 zo dňa 19.9.2012 bol odporca spod obžaloby oslobodený z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Súd konštatoval, že skutok sa stal, naplnená bola objektívna stránka prečinu, avšak vzhľadom na spôsob vykonania skutku, následky okolností, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku je závažnosť prečinu nepatrná a nedošlo k naplneniu subjektívnej stránky uvedeného trestného činu.

Vychádzajúc z takto zistených skutočností prvostupňový súd postupoval správne, keď skúmal, či došlo ku vzniku škody a kto za ňu zodpovedá. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia. Je nepochybné, že konaním odporcu, v jeho priamej príčinnej súvislosti došlo ku vzniku škody a to rozbitiu čelného skla na osobnom motorovom vozidle patriaceho navrhovateľovi. Správanie odporcu bolo vyhodnotené ako priestupok, za

ktorý bol postihnutý sankciou - uložením napomenutia. Boli tak naplnené podmienky pre vznik nároku na náhradu škody nedbanlivostným konaním, ktorú spôsobil odporca, pričom jej výška nebola sporná.

Odvolací súd preto rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil a o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 151 ods. 1 O.s.p., resp. § 142 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, a pretože odporca v odvolacom konaní úspešný nebol a navrhovateľ si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.